

vækst det er der. Det er et spørgsmål om vækstens størrelse.

Så kan jeg sige, at for 2003 har regeringen jo sagt, at der er plads til en vækst i de samlede offentlige udgifter på 2,5 mia. kr. Det er ny vækst. Jeg kan i øvrigt sige, at de rammer, som regeringen har lagt for, hvad de offentlige udgifter må vokse hvert år, fuldstændig svarer til de rammer, som den tidligere regering har lagt frem. Dem har den nye regering jo overtaget. Vi har sagt, at vi er enige i fremskrivningerne frem til 2010, og det fortæller noget om, hvad der er til rådighed hvert år.

Så hvis hr. Ole Vagn Christensen og andre fra hr. Ole Vagn Christensens parti er utilfredse med disse rammer, må man sende utilfredsheden tilbage til den socialdemokratiske finansminister, der lavede rammerne.

Villy Søvnald (SF):

Statsministeren sagde, at han ikke turde udelukke, at der skete nedskæringer rundtomkring. Det tror jeg er meget klogt af statsministeren ikke at udelukke.

Jeg kan fortælle, at jeg i aftes deltog i et møde i Vordingborg. Der var mødt 490 mennesker op sådan en almindelig pæn og lys forårsaften. Der var meget vrede, vil jeg sige til statsministeren. Hvorfor det? Fordi man skulle skære 14 pct. af de sociale udgifter i amtet, hvilket svarer til 400 stillinger. Det er i lodret modstrid med, hvad man kan læse i regeringens handlingsprogram, hvor der står:

»Regeringen vil forstærke det fælles ansvar for de svageste i vort samfund. Der vil blive afsat flere ressourcer til hjemløse, sindslidende og handicappede samt til at forebygge narko- og alkoholisbrug.«

De her 400 stillinger, der skal spares dér, vedrører det første amt, der er ved at gøre det færdigt. Det er lige præcis på de her områder. Efterfølgende vil hvert eneste amt i Danmark gøre det samme.

Så er det bare, jeg spørger: Er det så ikke dumt af en statsminister i dag at stå forhærdet og benægte, at der er noget som helst om de ting, når hvert eneste menneske i det her land ude i virkelighedens verden kan konstatere – ligesom Jyllands-Posten har konstateret – at to ud af tre danske kommuner er i færd med at beskære på omme sociale områder, på ældre, på børn, på skoler, og når hvert eneste amt i Danmark inden for det næste halve år vil kunne berette om,

at de har været nødt til at skære for at leve op til regeringens hårdhændede økonomiske politik? Er det så ikke dumt og kortsynet af en statsminister i dag i maj måned at stå og benægte det, som vi alle sammen ved bliver virkelighed inden for det næste halve år?

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad statsministeren vil med det, for det bliver det største tilbage tog siden Dybbøl i 1864.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan jo ikke takke for svaret. Jeg fik et svar, det må jeg erkende, og det gik på omstruktureringer. Det er jo ikke det, der foregår derude. Det er jo ikke den oplevelse, som folk har derude. Der er jo ikke den situation, at der her er noget at bytte med. Nej, situationen er den, at der foregår skinbarlige nedskæringer på de vitale områder, som vi har nævnt nogle gange, og som også har været nævnt af hr. Villy Søvnald.

Så hvornår får vi en mulighed for at få et realistisk svar på, hvordan virkeligheden også ser ud, når den skal ses i forhold til det samspil, der skal være mellem kommunerne og statsministeren? Der mangler sandelig noget. Men det kunne jo være, at man skulle bevæge sig ud.

Ole Stavvad (S):

Jeg tror, at det billede, som statsministeren forsøger at tegne af det kommunale og amtskommunale økonomiske råderum, er meget svært at genkende ude i kommunerne og amterne, hvor man konkret sidder med problemerne.

Kl. 13.45

Men statsministeren henviste til, at de rammer, man forhandler inden for, svarer til de rammer, som også var udgangspunktet for den tidligere regering. Det får mig til at spørge statsministeren, om statsministeren her i dag vil give et tilsagn om, at regeringen vil være lige så fleksibel i forhandlingerne med kommunerne og med amterne, som den tidligere regering var, når man sad i den konkrete forhandling.

Selvfølger man nødt til at have et udgangspunkt, og selvfølger man det også en slags overenskomstforhandling, om jeg så må sige, man står over for. Men der, hvor der er uoverensstemmelse mellem kort og terræn, må man følge terrænet i stedet for det kort, som regeringen har lagt, uanset at det betyder, at der skal gives noget økonomi til at sikre, at kommunerne og amterne også kan løse opgaverne.